

[Alvilda Larsen.]

forudsætninger end det barn, der kommer fra et økonomisk dårligt stillet hjem, fra en trang lejlighed, hvor der er mange børn, og hvor der ikke er ro til at læse, hvor moderen f. eks. er alene og må gå på arbejde og kommer træt hjem, hvor der er økonomiske spekulationer, der tager forældrenes kræfter og ikke giver dem mulighed for at give børnene den nødvendige støtte i skolearbejdet. En demokratisering af skolen og af undervisningen er betinget af, at en økonomisk demokratisering, kan man sige, af vort samfund finder sted.

Mit parti går ind for den 8-klassede enhedsskole. Betingelsen for det 8. skoleår er imidlertid, at der er skolelokaler og lærere nok. Derudover tror jeg ikke, man skal se bort fra, at der også må være økonomiske betingelser tilstede i hjemmene, og der bør efter min mening ved gennemførelsen af et 8. skoleår tænkes på en form for tilskud til de børn, der kommer fra de dårligst stillede hjem. I denne forbindelse vil jeg gerne minde om, at da England, tror jeg det var, gennemførte en ny skoleform, gennemførte man samtidig børnetilskud eller børnerente til alle familier, og for de familier, der havde skolesøgende børn, gælder den ordning, at tilskuddene gives, så længe børnene er under uddannelse. Noget i den retning tror jeg man burde tænke på, og en af forklaringerne på, at 27 pct. af børnene går for tidligt ud af eksamensskolen, er, at der er brug for den skilling, de kan tjene til hjælp for hjemmet.

Vi går som sagt principielt ind for en 8-klasset skole, og ovenpå den forestiller vi os et 4-årigt gymnasium eller en 2-årig realskole, og parallelt hermed, på grund af den tekniske udvikling i samfundet, en række erhvervsuddannende skoler, ovenpå hvilke der kan skabes rene erhvervsskoler.

Vi tror, at en enhedsskole bedst kan løse landsbyskolens problemer. Der er nu for landsbyskolens vedkommende en udvikling i gang, så at de økonomisk bedst stillede på landet alle sender deres børn enten til en privat realskole eller til en kommunal realskole i købstæderne. Tilbage sidder landarbejdernes og andre arbejderes børn, og hvis den udvikling får lov til at fortsætte, får vi den rene fattigskole på landet.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt gymnasieskolen skal have en hovedskole eller ej, synes tilhængerne af, at gymnasieskolerne skal have hovedskoler, at være af den opfattelse, at der skal skabes gode kår for eliten. Tilhængerne af dette har altså det grundsynspunkt, at et lands elite fortrinsvis skal søges i den bogligt begavede del af befolkningen. Jeg kan ikke se andet, end at et sådant synspunkt og et forslag, som realiserer en skoleform ud fra et sådant synspunkt, må stå i skærende modstrid til det strukturforslag, som siges at tilstræbe at formindske eksamenspresset og at lægge mindre vægt på det boglige og på kvotienter. Der vil ikke blive tale om ligestilling af de forskellige skoleformer, når vi oprettholder en ordning med en teoretisk hovedskoleordning, som vi ved af forældre og lærere bliver betragtet som prima i forhold til folkeskolens sekunda vare. Der er en stor fare for, at gymnasieskolen herefter vil vokse på folkeskolens bekostning.

Jeg vil gerne, inden jeg samler det, jeg har sagt her, henvide til de synspunkter, som blev gjort gældende af ungdomskommissionen. I en af dens 11 betænkninger har man beskæftiget sig med skolen, med ungdommens erhvervsvalg, dens faglige uddannelse og lignende ting, og jeg synes, at disse synspunkter burde være kommet frem under denne debat om strukturændringer. Den betænkning, som omhandler disse ting, fremsætter en meget alvorlig anklage mod det danske skolesystem af i dag, idet man siger, at det system, vi har, skaber et meget større skel mellem de unge end ønskeligt, og at det er delingen i 11—12 års alderen, som fører til denne forskelsbehandling. Kommissionen anser det for ønskeligt, at fordelingen af børnene på de forskellige skoleformer foretages så sent som muligt og således, at der stadig findes muligheder for overgang fra den ene skoleform til den anden. Endvidere peger ungdomskommissionen på, at økonomiske tilskud må der til, hvis man tænker på et skoleår mere, og at der i det hele taget bør ydes langt større støtte til den ungdom, der vil videreudanne sig. Jeg synes, man burde lægge vægt på det, der her siges af ungdomskommissionen, og særlig på det, der siges om delingen.

Jeg vil slutte med at sige, at mit partis